

ōTegendraadse hoop en vreugdeö ó Brief voor Pasen 2011

Dierbare broeders en zusters,

Het is niet eenvoudig paaswensen te schrijven terwijl dagelijks beelden van Japan op televisie komen: een zware aardbeving, gevolgd door een vernietigende tsunami en een dreigende nucleaire ramp. We zagen bijna live hoe dorpen onder de watermassa verdwenen, met een ongekend aantal ontheemden en doden als gevolg. Beschadigde kerncentrales deden de hele wereld uit een nucleaire slaap ontwaken: zijn we nog veilig? Zijn onze kerncentrales wel bestand tegen een natuurramp of een terroristische aanslag? In dit bange klimaat kijkt de christelijke gemeenschap wereldwijd uit naar Pasen. Hoe kan je nu een boodschap van hoop en vreugde brengen? Is de paasboodschap wel voor onze wereld en voor onze tijd bestemd, zou je vragen.

Het contrast tussen het liturgisch jaar en de feitelijkheid van de dag, maakt duidelijker waar het in de liturgie om gaat. Soms volgt de liturgie de loop van het leven, soms staat ze er haaks op. Dan werkt de liturgie tegendraads: een boodschap brengen van licht in duistere dagen, een lied zingen van vertrouwen in dagen van wanhoop, een droom koesteren van gerechtigheid in een wereld van ongerechtigheid. In de liturgie geeft de gelovige gemeenschap zich niet zomaar gewonnen. Ze houdt zich vast aan een tegendraadse boodschap, die ze ondanks alles wil laten klinken. Pasen vieren betekent: vasthouden aan de tegendraadse en daarom hoopvolle boodschap van het geloof.

Een paar weken geleden, op 2 maart 2011, werd in Pakistan minister Shahbaz Bhatti vermoord. Als katholieke christen en minister van minderheden, kwam hij op voor de bedreigde christelijke minderheid in zijn land en voor de zwakken in de samenleving. Hij wist dat zijn leven gevaar liep. Kort na zijn dood werd zijn geestelijk testament gepubliceerd. Die bladzijde ging in enkele dagen de hele wereld rond. Het is een getuigenis dat stil maakt: *ōHoge regeringsverantwoordelijken hebben mij voorgesteld en gevraagd mijn strijd op te geven, maar ik heb altijd geweigerd, zelfs nu ik weet dat mijn leven in gevaar is. Mijn antwoord was steeds hetzelfde: önee, als man van het volk wil ik Jezus dienenö. Deze toewijding maakt mij gelukkig. Ik zoek geen populariteit, ik wil geen machtsposities. Ik wil slechts een plaats aan de voeten van Jezus. Ik wil dat mijn leven, mijn karakter, mijn daden voor mij spreken en zeggen dat ik Jezus Christus volg. Dit verlangen is zo sterk in mij dat ik het als een voorrecht zou beschouwen indien ó in mijn inzet en strijd om de noodlijdenden, armen, vervolgte christenen in Pakistan te helpen ó Jezus het offer van mijn leven zou willen aanvaarden. Ik wil voor Christus leven en voor Hem wil ik sterven. Ik heb in dit land helemaal geen angst. (í) Zolang ik leef, zou ik tot mijn laatste adem zeggen, dat ik Jezus en deze arme lijdende mensheid, christenen, noodlijdenden, armen blijf dienen. (í) De passages uit de Bijbel waar ik het meest van hou, zijn: Ik had honger en gij hebt Mij eten gegeven; Ik had dorst en gij hebt Mij drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en gij hebt Mij opgevangen; Ik was naakt en gij hebt Mij gekleed; Ik was ziek en gij hebt Mij bezocht; ik was in de gevangenis en gij zijt naar Mij toe gekomen! Als ik dan arme en noodlijdende mensen zie, denk ik dat Jezus mij in hen tegemoet komt.ö*

Het getuigenis van Shahbaz Bhatti straalt de tegendraadse kracht van Pasen uit. Ook en vooral in de kwetsuren van deze wereld komt de verrezen Heer ons tegemoet. Daar kunnen we Hem ontmoeten en ons door Hem laten aanspreken. De verrijzenis van Jezus is het begin van een nieuwe vrijheid. We moeten niet krampachtig meer vasthouden aan onszelf. Met dienstbaarheid hebben we, in de buurt van Jezus, meer te winnen dan te verliezen. Waar we wonen of werken mogen we een nieuwe kracht laten oplichten, die genezing voor deze wereld in zich draagt. Ik hoop dat het paasfeest u dit jaar tegendraadse hoop en vreugde mag brengen.

Zalig Pasen !

+ *John Bonny*

Bisschop van Antwerpen